

Vörös Lobogó

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam,
4296. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1958,
december 24,
szerda

Lapunk tartalmából:

— Mihail Eminescu	2. old.	— Harcban a hibák ellen	3. old.
— A Rajoni Helyiipari Vállalatnál	2. old.	— Pártvezette dolgozó néplünk által kivívott nagyszerű eredmények és szabadságjogok	3. old.
— Sport	2. old.	— A békeharcosok világmozgalmának fontos dokumentumai	4. old.
— Három üzemsztyál teljesítette az évi tervet	2. old.	— Üzembehelyezték a sztálingrádi vízierőmű első 115 ezer kilowattos turbináját	4. old.
— A néptanácsok működési szabályzatának tiszteletbentartása — fontos feladat	3. old.	— Politikai válság Dél-Koreában	4. old.
— A Szovjetunió a következő hét évben	3. old.		

NAPIRENDE

Allandósítsuk és fokozzuk a takarékosagért folyó küzdelmet

A szocializmus építésének útján történő haladásunk szempontjából igen fontos szerepet játszik a takarékoság.

Takarékoskodni anyaggal, nyersanyaggal, fűtőanyaggal, villamos energiával, csökkenteni a fájlagos anyag- és segédanyagfogyasztást, helyesen elosztani és felhasználni a munkaerőt, minél gazdaságosabban kihasználni a gépeket és felszerelést, újabb és újabb belső tartalékokat feltárni, teljesen kihasználni a munkaidőt, takarékoskodni a rezsi- és adminisztrációs költségekkel — ezek a takarékoság fő útjai.

„A minden egyes iparágban, minden egyes vállalatban megszületett sok-sok kezdeményezés, a dolgozók tapasztalataiból fakadó ezer és ezer javaslat megmutatta, mire képes a munkások, mérnökök, technikusok kollektív bölcsessége.” — mondotta Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs az RMP KV 1958. november 26—28-i plenáris ülésén beszámolójában.

És valóban üzemelnék dolgozói — mint már számos esetben — ez évben is ragyogó jelet adtak kezdeményező és alkotó készségüknek. Ezt bizonyítja a rescial ifjak országos jellegű fémtakarékossági mozgalma, a bukaresti Industria Bumbaacului textilüzem munkaközösségének magasabbfokú gépkészítési akciója, a kolozsvári Herbak János üzem dolgozóinak a fájlagos anyagfogyasztás csökkentésére indított országos kezdeményezése és számos takarékosági mozgalom.

Ezek az országos jellegű mozgalmak városunk és rajonunk dolgozó körében is nagy visszhangra találtak. A fémtakarékossági mozgalom úyszólván minden helyi üzemben elterjedt, de különösen a G. Dimitrov-gyár, valamint a CFR-főműhely dolgozói érték el ezen a téren kimagasló eredményeket. Nem mondhatjuk el ugyanazt a I. Ranghegy gyárról, holott a belső tartalékok következtetéséből feltárással itt is nagyobb eredményeket lehetne elérni.

Ami a kolozsváriaknak a fájlagos anyagfogyasztás csökkentése érdekében indított kezdeményezését illeti, ennek felkarolása helyi viszonylatban kissé nehezebben indult meg, különösen a Libertatea gyárban. Elsőnek a Cukorgyár dolgozói ismerték fel a kezdeményezés nagy jelentőségét.

Ma azonban már számos üzem, — mint a November 7. Vörös Trikol, TEBA és mások — mutathatnak fel ezen a téren is értékes eredményeket. Viszont vannak még vállalatok, ahol az anyagfogyasztás csökkentése érdekében nem tettek meg mindent. A G. Dimitrov-gyár öntődjében, valamint a kovácsműhelyben és a I. Ranghegy-gyárban is akad még tennivaló ezen a téren.

Habár a takarékosagért folyó harc rajonunk és városunk üzemeiben kezd általános jellegű ügteni, még mindig nem elég rendszeres. Elindul egy-egy mozgalom, fellángol, aztán időnként ellanyhul, egyszóval hullámszerű, nem folyamatos. A takarékosagért folyó szervezett és eredményes harcnak nem alkalmi megtakarításokat, hanem a kezdeményezések állandó és egyre fokozódó felszínén tartását, valamint a termelési folyamat alapos ismeretén és szüntelen javításán alapuló komplex takarékosági rendszer megvalósítását kell maga elé tűznie.

A pártszervek és pártszervezetek gazdasági téren kifejtett vezető tevékenységében nagy hangsúlyt kell helyezni a takarékosági rendszer állandósítására, a takarékosági mozgalmak állandó felszínén tartására. Irányítónak és támogatóknak kell nemcsak az üzemek adminisztratív-technikai vezetését a lehetőségek megteremtése érdekében, hanem a szakszervezeti üzem- és osztálybizottságok, a szakszervezeti csoportok tevékenységét is a dolgozóknak a takarékosagért folyó harcban minél szélesebbkörű részvételére való mozgósítása érdekében.

Az alapszervezeteknek szakértelmével kell elemenzniük a termelés menetét a megtehető politikai intézkedéseket kell tenniük az elért eredmények továbbfejlesztésére, valamint a takarékosagért folyó harc vezetésében felmerülő hibák, fogyatékoságok kiküszöbölésére.

Az RMP KV 1958. november 26—28-i plenáris ülésén Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs a többi között rámutatott: „Csupán az 1957-es évben a vállalatok saját erőfeszítésével révén összesen mintegy 2,2 milliárd lej értékű megtakarítást értek el...” Ez a példa lebegjen dolgozóink szeme előtt és az a célkitűzés, hogy ezt a megtakarítási értéket állandóan növelni kell.

DECEMBER 30 TISZTELETÉRE

Teljesítettük évi tervünket

December 30-tól, népközlársaságunk kikiáltásának 11. évfordulója napjától alig egy hét választ el bennünket. Rajonunk és városunk területén ezideig számos üzem teljesítette 1958. évi tervét. Lapunk hasábjain naponta közlünk híreket és eseményeket az évi terv teljesítéséről, s az üzemekből állandóan érkeznek telefonjelentések, táviratok szerkesztőségünkbe, melyekben a dolgozók örömmel jelentik az évi terv időelőtti teljesítését.

A CFR-főműhelyben

Mind a CFR főműhely vezetősége, mind pedig Bora Romulus levelező értesítette szerkesztőségünket, hogy december 1-én az alkatrészekre vonatkozó tervet, december 7-én az árutermelési tervet, december 20-án pedig a mozdonyjavítási tervet fejezték be.

Igy a CFR főműhely szorgalmas munkaközössége sikerrel valósította meg december 30. tiszteletére felajánlott kötelezettségvállalását és az RMP

KV novemberi plenáris ülésének irányvonala szellemében új erővel indul új sikerek felé.

A Relacerea gyárból

távirat érkezett, melynek tartalmát az üzem dolgozóinak nagy lelkesedéssel ülti át. Ez a néhány meleg szó nagy győzelemről beszél és azt adja tudni, hogy a Relacerea gyár szorgalmas munkaközössége december 22-én teljesítette az évi általános termelési tervét. Ez pedig a gyár egész munkaközösségének odaadásáról, az

alapszervezet jó munkájáról nyújt ragyogó képet.

Az Unirea termelőszövetkezetben

is mindent elkövettek a dolgozók az évi terv időelőtti teljesítése érdekében, s az eredmény: december 18-án teljesítették az évi tervüket.

Ezideig az 1. számú cukrászüzem 110, a 3. számú nápolyi szeleket és edényeket gyártó üzem 104, míg a husleldolgozó üzem 102 százalékban valósította meg 1958. évi tervét.

A gyermekholmikát árusító üzletben

A téli ünnepségek előtt a vállalatok, intézmények küldöttel és a szülők ajándékokat vásárolnak a gyermekek számára. A bőséges választék és a nagy mennyiségű áru lehetővé teszi a vásárlóközönség zavartalan kiszolgálását.

A gyermekruházati cikkek újabb választékával bővültek. A nagy keresletnek örvendő szövetnadrágok különböző méretben és színekben kaphatók. Az 1—3 éves kisgyermkek számára újabb télikabátok érkeztek. Azonfelül számtalan más ruházati cikket is árusítanak, amelyek a legmagasabb igényeket is kielégítik.

A játékosztályra a hazai gyártmányú, szép kivitelű rugós-repülőgépek, motor-hajtotta kis villamosvasutak, a vizenjáró felhúzó hajók és sok más játékok érkeztek, amelyek mind gyermekeink örömeit szolgálják. Gyermekholmit árusító bolt nyílt a Köztársaság útján, amely elősegíti a vásárlóközönség zavartalan és gyors kiszolgálását.

Fejlődő kultúrellet

Majlinton a műkedvelő csoportok ez évben 18 előadást tartottak. Az előadásokon megjelent a község aprajagya. A legtöbb esetben a kultúrthoz nagyterme kiscinek bizonyult. A községbeliek úgy határoztak, hogy megnagyobbítják. A megnagyobbítás-hoz szükséges anyagot már beszerezték és megkezdik az építkezést. A községbeliek vállalták, hogy a szükséges munkát önkéntesen végzik.

Libus Piroksa, levelező

Jó eredmények az állatállomány fejlesztése terén

Az ularadi állami gazdaság ez évben jelentős eredményeket ért el az állatállomány fejlesztése és jóvelmezősége terén. A jó hírnévnek örvendő baromfitenyészet például az utóbbi évekhez viszonyítva bővült, a szárnyasok száma ötszörösére emelkedett. De nemcsak növekedt a szár-

nyasok számát, de ezzel párhuzamosan gondoskodás történt a szükséges baromfiolák építéséről is. Így 5, egyenként 1500 férőhelyes épület készült el, azonkívül rövidesen befejezik a keltetőtermet.

Az évi teljesítési tervet teljesítette az állami gazdaság, a szarvasmarha husszoigatási tervét pedig 72 százalékkal túl is szárnyalta. A szarvasmarhák etetésénél bevezettek egy új, gazdaságos hizlalási

si módszert, amely jóval megrövidíti a hizlalási időtartamát és jelentős mennyiségű szemetestakarmány megtakarítását eredményez. Ugyancsak teljesítették a flasztási tervfeladatot is. Említésre méltó, hogy a csallal hizlalás számára az utóbbi időben 600 darab, átlag 30 kiló súlyu malacot adott át az állami gazdaság, azonkívül a fennmaradt állomány biztosítja a tenyészállatok utánpótlását.

Röviden egy lelkes ünnepi műszakról

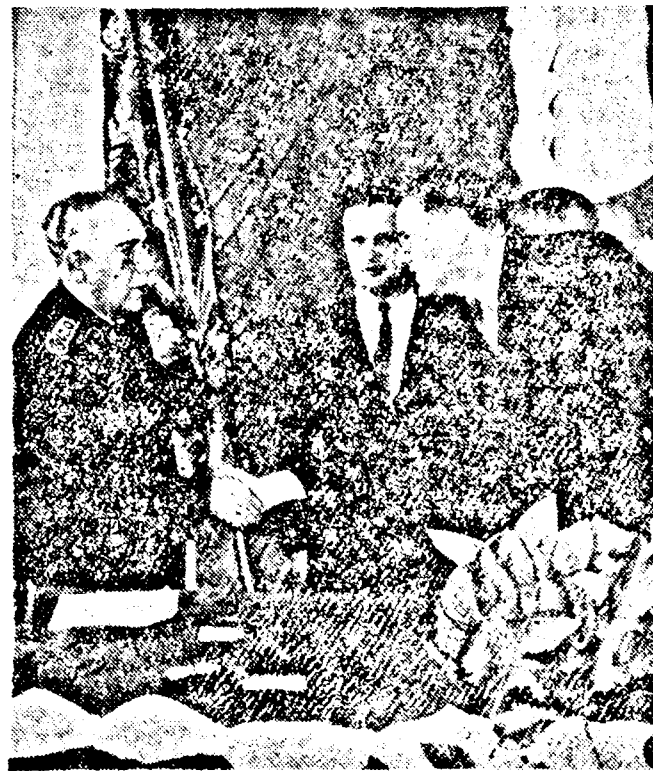
Az Ofeul termelőszövetkezet munkaközössége december 30. a népközlársaság kikiáltásának 11. évfordulója tiszteletére ünnepi műszakot rendezett. A szövetkezet valamennyi osztályán felkészültek erre a napra.

Az eredmény természetesen nem maradt el. A napi tervelőirányzatot minden osztályon magasan túlszárnyalták. Az öntődjében például Molnár Gyula és Szabó Mihály ért el kimagasló teljesítményt. 122, illetve 119 százalékkal.

lékban teljesítették napi előirányzatukat. A gépműhelyben Bondár József, Helm Tamás és Jegyinnak János azonos eredményt értek el. 120 százalékban teljesítették tervüket.

Kovács Lucsia, levelező

A 100 éves aradi vasút

Képünk az aradi állomáson készült a vasút 100 éves évfordulójának megünneplése alkalmából.

Megvitatták a jövő évi tervfeladatokat

Hétjén, december 22-én, a délutáni órákban hasznos értekezlet volt a December 30. gyár munkaközösségének körében. A gyár pártbizottsága nyílt ülést hívott össze az 1959. évi tervfeladatok megvitatása érdekében. A gyűlésen a pártbizottság tagjai, az üzem bizottság tagjai, az üzemosztályok szakszervezeti bizottságainak elnökei, az üzem IMSZ-bizottság tagjai, az üzemosztályok IMSZ bizottságainak titkárai, elnökségek, a műszaki-üzemviteli vezetőség több tagja, valamint osztályvezetők és hivatalvezetők. Jelen volt még a gyűlésen Breiner Piroksa elvtárs, a Községszolgálati Ipar Minisztérium Gyapótipari Vezérgazdaságának vezérgazdája.

Az értekezlet Komlódi László elvtárs, az üzem pártbizottság titkára nyitotta meg, majd átadta a szót Mártonosi János elvtársnak, a városi pártbizottság titkárnak. Mártonosi János elvtárs részletesen beszélt Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak az RMP KV 1958. november 26—28-i plenáris ülésén előterjesztett beszámolójáról és annak szellemében elemzte az aradi December 30. gyár ez évi tevékenységét, valamint a jövő évi tennivalókat.

Az 1959. évi tervmutatókat Ardeleanu Constantin elvtárs, a gyár vezérgazdája ismertette. A többi között megemlítette, hogy 1959-ben az 1958. évi tervhez viszonyítva a globális termelés 9,6, az elért megvalósításokhoz képest pedig 6,6 százalékkal kell növekedjen. Ennek biztosítása érdekében gyárunk munkaközösségének mindent el kell követnie azért, hogy az év végén 7 százalékkal magasabb termelékenységét valósítsa meg. Tovább kell folytatni a gépek hatásfoka növelésére kezdeményezett akcióit és így a jövő évben az ideit terhez viszonyítva a fonodában 6,4, a szövődékben pedig 10,8 százalékkal kell növelnünk a gépkészítési hatásfok színvonalát. A tervmutatókból az is kiderült, hogy ha gazdaságosan tevékenykedünk, akkor az önköltségi ár csökkentése révén ez évhez képest 2.801.000 lej takaríthatunk meg.

A gyűlés résztvevői nagy figyelemmel hallgatták meg az ismertetést, majd hozzájárultak a feladatokhoz és vitatták meg a kérdéseket. Többen beszélték a különböző üzemosztályokon alkalmazott eredményes módszerekről és elismerően, a bírálat és az önbírálat szellemében szólottak a hibákról, fogyatékoságokról. Sok értékes javaslat is elhangzott a megbeszélésben, amelyeknek gyakorlatba ültetése a jövő évi terv maradvékalan teljesítését szolgálja. Általában az a vélemény alakult ki a megbeszélésben, hogy vállalatunk, következetes munkával sikerrel teljesítheti az 1959. évi megnevekedett tervfeladatokat, mert erre minden feltételünk meg van. Bizakodó hangon beszélt többek között Lupu Gheorghe elvtárs, az 1. és 11. szövődé mestere és egyben elmondotta, hogy a szövődék jövőbeni jobb tevékenységét akkor biztosíthatjuk, ha a fonoda jobb minőségű fonat gyártásáról gondoskodik. Megemlítette: olykor előfordul, hogy egy-egy csévén ötször, vagy hatszor is megkötötték a szót.

Misulescu Gheorghe a fonoda A-útlása IMSZ alapszervezetének titkára az üzemosztály fiataljainak nevében kötelezettséget vállalt, hogy maradéktalanul teljesítik a jövő évi tervből reálul várható feladatokat és az eddigiekkel erőteljesebben küzdenek a minőség javításáért. A jövő évi

tervfeladatok maradéktalan teljesítését vállalta a fonoda műszaki-üzemviteli vezetősége is.

A szövődék feladatait és az ezzel kapcsolatos tennivalókat Fehér Frigyes technikus, a szövődé részleg-vezetője elemzte. Elmondotta, hogy — noha a jövő évi terv nagyobb, mint az ideit — minden feltételük meg van annak teljesítésére. Megemlítette, hogy a zavartalan termelés és a termelékenység állandó növelése érdekében a szövődé dolgozói elhatározták: a szövődégek átlagos fordulatszámát fokozatosan 170-ről 175 percenkénti fordulatra növelik és így, valamint más intézkedések útján a gépek hatásfokának növelésével alóra váltják a tervet.

Ardelean Maria, a műszaki minőségi ellenőrző csoport tagja kommunisához méltó módon elemzte a készáru minőségi ellenőrzésénél adódó hibákat és azok okait, majd javasolta: alkalmazzuk a készáru ellenőrzésénél is, a fűzőgépeknél, a mintanyomó gépeknél és a kordbárony osztály befejező részlegén sikerrel használt neonvilágítást. Mások arról beszélték, hogy a kükészítő osztályon (befejező részleg) könnyűszerrel leküzdhetnék az olykor még előforduló fennakadásokat, ha új egy közbeiktatott félkészáru raklári létesítenék.

Igen értékesnek bizonyult, különösen az anyagtakarékosag tekintetében Varjas Tibornak, a III.—IV. szövődé mesterének javaslata. Elmondotta, hogy jelenleg még sok fonat vész kárba, ugyanis a hengereken rendszerint 3—4 méter hosszúságban megmarad a felvetőszál. Ezért javasolta: a hengerekre alkalmazzanak egy 3—4 méter hosszú szőit anyagot és a jövőben ahhoz kössék a szálakat.

Az értekezlet igen hasznosnak bizonyult, mert felszínre kerültek a legfontosabb tennivalók és a számos értékes javaslat éppen eme tennivalók sikeres megoldását szolgálja. Az a tény, hogy pártbizottságunk következetesen foglalkozik a termelési, gazdasági problémák megoldásával és ezt teszik az üzemosztályok pártalapszervezetei is, biztosságot nyújt arról, hogy dolgozóink — a kommunisákkal az élen — a jövő évben még sikeresebb harcot indítanak a megnevekedett tervfeladatok valóradvalásáért. Erről és elsősorban a kommunisák feladatairól beszélt Komlódi László elvtárs, a pártbizottság titkára, amikor összegezte az értekezlet tanulságait.

Itt emlitem meg, hogy a tervfeladatok megvitatására a pártbizottság által kezdeményezett akció tovább folyik. December 24—29. között az üzemosztályokon nyílt alapszervezeti gyűléseken, majd az összes dolgozókat tartott értekezleteken vitatták meg az üzemosztályokra felosztott tervet és az értekezleten elhangzott javaslatok összesítése után január 5-én sor kerül az üzem első termelési értekezletére. Mindez lehetővé teszi, hogy dolgozóink legjobb tudásukhoz mérten járuljanak hozzá az 1959. évi terv teljesítését előkészítő akció sikeréhez.

Barják Imre, a December 30. gyár tervosztályának vezetője

Mihail Eminescu, a román irodalom legnagyobb lirikus

MIHAIL EMINESCU

(1850—1889)

vában Ipotesti faluban. Apja, Gheorghe Eminovici, jobbágyorsból származó kisnemes volt. Szerette az irodalmat, tisztelte a tudást és gyermekeiből is tanult embereket akart nevelni. A költő gyermeksége boldog és gondtalan volt (egyetlen boldog korszaka amugyis rövid életének, mert társadalma, amelyben élt, csak a szenvedést, a megaláztatást és a nyomort juttatta a nagy költőnek.)

Már mint gyermek nagyon szerette a természetet, éjszakákat át az erdőben bolyongott, nem kis aggodalmat okozva szüleinek: „Almos szagot lehel a rengeleg. És ágról ágra halk szellő szaladt. Lengvén lágy hangok hullámos vizén. Ejt éjten át ott így időztem én — írja gyermekkorára e szép emlékeiről „Erdőkön át bolyongtam mint gyerek” című versében.

Eminescu fiatalon kezdett írni. Első verse: „La mormintul lui Aron Pumnul” (1866) (Aron Pumnul sirjánál), „Speranță” (A reményesség), „Din straiutate” (Idegenben), Iosif Vulcan „Familia” nevű folyóiratában jelentek meg.

Egyetemi tanulmányait Bocsben és Berlinben végezte. Itt korán sok fontos társadalmi és tudományos problémáját ismerte meg. Filozófiával, politikai gazdaságtannal foglalkozott. Marx műveit is olvasta. Ebben az időben készült el „Császár és proletár” című nagy versének első változatával.

Hazatérése után a jasi egyetemi könyvtár igazgatója lett, de széles látókörre, bátor kezdeményezéseire nem voltak az uralkodó osztály inyere, így a költő kénytelen volt lemondani állásáról.

1877-ben Bukarestbe utazott, ahol Slavici-csal és Caragialeval együtt a „Timpul” című újságot szerkesztette. Ez volt művészetének legtermékenyebb, de életének legzaklatottabb, legnehezebb korszaka. A nyomorúság, a megfeszített munka, megkönnyítette a költő szervezetét roncsoló súlyos betegség munkáját. Hosszabb ideig tartó kezelés után, látszólag gyógyultan újra dolgozik. 1884-ben Bukarestben már a „Fintina Blânduziei” című folyóiratot szerkeszti. Azonban 1889 februárjában új megbetegedés és ugyanazon év június 15-én meghal.

Művészele azonban előbb, mint bármikor. Mondanivalóját ma értjük meg és értékeljük igazán. Csodáljuk nagy társadalmi verseit, amelyekben kiméletlenül ostromozza a polgári-földesuri rendszert, annak minden ocsmányosságát és szíve egész melegevel a proletárok, az elnyomottak oldalára áll. Császár és proletár című versében így kiált fel: „Törjétek össze végre a jogtörő [uralmat]. Mely mindent ketté szel: itt dus, [ott] ncktelen.”

Gyönyörűséggel olvassuk népi ihletű, csodálatos finomságú verseit. Eminescu, a népköltészet nagy ismerője és szenvedélyes szerelme, mestersen egyesítette a népi motívumot a modern költészettel. „Ce te legeni codrule” (Erdő, mért haj-

ladozol), vagy „La mijloc de codru des” (Sűrű erdő közepe) című versei elragadnak közvetlenségükkel, egyszerűségükkel.

Népi motívumon alapszik Eminescu költészetének legszebb drágaköve a „Luceafărul” (Az estcsillag) is: „Volt egyszer, hol nem volt, mesék tündérszaga táján, Volt egyszer egy csodálatos szépséges-zép királylány.”

Igy kezdődik az estcsillag, Hyperion és a földi lány szerelmének története, mely nem is végződik más-képp, mint úgy, hogy Hyperion magányosan folytatja örök útját. Az estcsillag történetében a költő a saját sorsát panaszolja el. O is magányosan ragyogott magasán kora társadalma felett, amely nem értette meg.

Farkas László

Eminecu gyönyörű verseiben zengi a szerelem és a természet dicsőretét. Hozzák me-néki szívevéselel vigaszt. A természet szépsége kedvesére emlékezteti, a boldog szerelemben társa, a szerelem szenvedéseiben vigasztalója a természet:

„Kint megremeg a nyárfa-ág És ablakomra koppan — Ugy érzem most: a kerten át Te jössz felém titokban”

(Si dace...)

Ezekben a versekben az érzelmek mélysége a forma tökélyével párosul. Csodálatos Eminescu verseinek zeneisége.

Mihail Eminescu a világirodalom legnagyobb költői között foglal helyet, verseit mindenütt olvassák, a román nép büszkesége és ismerjük meg, olvassuk, szeressük!

Farkas László

Három üzemosztály teljesítette az évi tervet

Nagy lendülettel folyik a November 7-ig gyár üzemosztályai között a szocialista verseny. A verseny főcélja: az 1958. évi termelési terv határidő előtti teljesítése.

A jól szervezett szocialista verseny megszólalva naponta újabb munkásokra vezet. Ezekben a napokban

az egyes üzemosztályok sorra jelentik, hogy már megvalósították feladatukat. December 16-án például egyszerűen két üzemosztály, a malom és a likörgyár közölte örömmel, hogy teljesítette az 1958. évi teljesítési, illetve likörgyártási tervet. Egy gyártási tervet. Egy nap telt csak el ezután

és december 17-én már az élesztőgyár is közölte az örömhírt, az élesztőgyártási terv maradéktalan teljesítését.

A verseny tovább folyik s az egyes üzemosztályok eredményei azt mutatják, hogy a vállalat egységei általános tervét minden bizonnyal néhány nap múlva befejezik.

Jean Effel rajzai — filmen

— Csehszlovák filmbemutató a Bălcescu moziban —

Minden mesében van filozófia. Még a kicsinyeknek készült mesékben is. A nagyok számára írt, képzőművészeti, színes történetekben éppen az az izgalmas, ha a tanulás egyszerűen, szórakoztató változatosságban rajzolódik elénk. Eredetileg minden mese felnőtteknek szól, de úgy, hogy a gyermekek is találjanak benne maguknak tetszőt.

A köztudatban a keleti mesék színes világa, a népköltészet pompás termékei úgy élnek, mint drágakövek, — nem tűzi gyémánt, smaragd vagy zafir. Általános emberi, vagy társadalmi mondanivalójuk a gondolkodás fejlődésének egy-egy sarkát jelzik, beleilleszkednek abba a harcba, melyet a nép a társadalom és a természet megismeréséért és megváltoztatásáért vív.

A múltaj napjainkban — úgy látszik — változások megy át. Érik, formálódik, a modern ember képzetéhez igazodik. A metamorfózis azonban elsődlegesen tartalmi, s csak ennek nyomán érzéti hatását a formák átalakulására, mert mindig a mondanivaló a fontos. Bár az új formai lehetőségek — a tartalom megszabta kereteken belül — a modern technika fejlődésével is magyarázhatók. A televízió, film és mindkettőjüket kiegészítő képzőművészet a szavak művészetét is „átváltja” a megértés konkrét, képszerűbb vágyaira.

S hogy ez mennyire így van, meggyőződhetünk a Bălcescu moziban vetített filmből.

Jean Effel rajzai nagy feltűnést keltettek, amikor először két alakjában a könyvtárakok kezébe kerültek. A könyvtárak most a filmsiker is követi. A csehszlovák filmstúdió

remek, színes, rajzfilmet bocsátott hódító útjára. A világ teremtéséről szóló mese, igazán mesekertben jelenik meg, ötletgazdagon, szellemesen, egészében és részleteiben szatirikusan. A múltaj belső és külső, tartalmi és formai törvényeit felhasználja a film készítői, persze úgy, hogy a történet mozzanatait és a mese elemeket a modern, a természettudományok ismeretével felvértezett ember számára válogatják össze. Jean Effel rajzai és témája, a forgatókönyvíró és rendező, Eduard Hoffmann beállítása, de még a zene is (Jean Rychlik) az írónak és a gyönyörű lemosolyogja a világ teremtéséről szóló naivságot. „A világ semmiből jön létre” — mondja Adolf Hoffmeister, aki konferál. Ezt persze nem lehet nevetés nélkül kibírni. De a modern mese elemeket sem. Az „Ur”, a teremtés nagy művében — anakronisztikusan felhasználja a XX. század technikájának és tudományának eszközeit, hiszen csak ez-

zel képes megmunkálni az anyagot. Számára is világos, hogy csak anyag, munkaszerszámok birtokában, s termelőmunkával lehet létrehozni valamit. Ebből az ellentmondásból (teremtés és munka) alakul ki a film realizmusának igazsága. S ennek érdekében a szellemes, humoros rajzok, nevetető jelenetek persze filozofálnak. A filozófiájuk komoly: materialista bölcsélet.

Eppen ezért nagyon jó filmet vetítenek a Bălcescu moziban.

M. I.

Épül az onesti kaucuk-kombinát

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

„Hát ilyen az én sorsom — keseredett neki. — Nyolcévig vártam s akkor is csak az az ember tudja megmenteni a fiamat, aki haragszik rám.”

Marcangolta a lelkiismeret. Nem találta helyét. Lám, milyen különös véletlenek történnek az életben. Miért sújtja őt ennyire az a kis szóváltás, ami a multkor történt. Szalai kiment a gyárból, ki tudja hova s ha találkozott is volna vele, nem mert volna a szemébe nézni... Az ápolónő lehalkított léptekkel siettek végig a folyosón, ügyet sem vetve rá, az apára, aki ezekben a percekben azt érezte, hogy minden összeomlott benne, hogy nem is látja meg azt a kis csöppöt, aki- nek jöttél olyan nagyon várt.

Talán egy félóra is eltelt, amikor kinyílt az ajtó, a műtő ajtaja és Szalai lépett ki rajta. Utána az orvos.

Bőszörményi Zoltán

— Szalai ezeltől tíz perccel ment el, tölem kért kimenőedulát. Telefonon hívták valahová.

Az apa futott vissza a klinikára. Az ápolónő sajnálkozva mondta, hogy az orvossal nem beszélhet, mert bent van a műtőben.

Elkezdett sétálni a kórház hosszú folyosóján. Ugy érezte, hogy ezen a napon minden összeeszküdt ellene. S az orvos azt mondta, hogy sietni kell, különben... nem is merete tovább lézni gondolatait.

Leült egy padra s nézte az órát. A percmutató mintha csak megbotyolt volna, úgy rohant körbe-körbe a nagy számlapán.

Az agrotechnikai tanfolyamok eredményei

Kisiratoson

A kisiratosi kollektivisták ebben az évben több különböző tanfolyamon sajátították el az agrotechnika szabályainak alkalmazását, a konyhakertészi tudnivalókat, valamint az állattenyésztési munkákat főbb teendőit. A gazdaságban Gönczi Gyula agrár-mérnök vezetésével az agrotechnikai körben eddig öt előadást tartottak. Az eddig megtartott előadások hozzájárultak a kollektivisták ahhoz, hogy az 1959-es évben még szebb, gazdagabb terméseredményeket biztosítsanak. Az első előadásban ismertették a konstancai tanácskozási dokumentumait, ezután a másodikban a talaj tulajdonságainak ismeretét, a harmadikban a növények életkörülményeit és fejlődését, a negyedikben a trágyázás fontosságát az önkéntesek pedig a helyes vetésgörög megállapítását.

A zöldségfélék termesztésének módszereit 38-an tanulmányozták. E kör hallgatói eddig pontosan megjelentek az előadásokon.

Fakerten

A fakerti kollektív gazdaságban öt előadást tartottak az agrotechnikai tanfolyam keretében. Bogdan Ioan mezőgazdasági mérnök nagy figyelemmel tartja az előadásokat, s minden előadást követően a hallgatók eljáratják azokat a tudnivalókat, amelyeknek alkalmazásával hozzájárulhatnak a terméshozam növeléséhez. A többi között a hallgatók eddig megismerkedtek a talajismerés fontosságával, az őszi és tavaszi vetések előkészítésével, a vetőmag és annak kezelésének fontosságával, a növénygondozással, valamint a fejtrágyázás fontosságával. A gazdaság vezetőjének azonban az eddigieknél sokkal nagyobb figyelmet kell fordítania a hallgatók mozgósítására.

Hozzájárulnak

az állami központosított alap biztosításához

A keresztesi kollektív gazdaság nagyvállalása az 1959-es évi terv elkészítése alkalmával meghatározta, hogy milyen mértékben járul hozzá az állami központosított gabolapalap biztosításához, valamint a dolgozók hus- és zöldségfélékkel való ellátásához. E gazdaság szerződés útján értékesít 120 tonna búzát, 27 tonna árpát, 37 tonna kukoricát, 50 tonna napraforgót, 260 tonna zöldségféléket, 60 tonna húst, 60 ezer liter tejet, valamint gyapjút, tojást és más ipari növényeket. A gazdaság pénzügyelete az 1959-es évben előir 2.200.000 lejt.

Az Arad rajoni néptanács IV. ülészakának margójára

A néptanácsok működési szabályzatának tiszteletbentartása — fontos feladat

I.

Ismeretes, hogy december 20-án tartották meg az Arad rajoni néptanács negyedik rendes ülészakát. Ez alkalommal a többi között igen sok szó esett a néptanácsok működési szabályzatának tiszteletbentartásáról, arról, hogy miként szervezik és tartják meg az ülészakákat a községi néptanácsok, stb.

A néptanácsok megszervezéséről és működéséről szóló szabályzat a többi között előírja, hogy a községi néptanácsoknak havonta rendes ülészakát kell tartaniuk, rendkívülit pedig ahányszor szükséges.

Az Arad rajoni néptanács negyedik rendes ülészakán mind a jelenlévők, mind a hozzászólásokból kitűnt, hogy a rajonban lévő községi néptanácsok túlnyomó többsége tiszteletben tartja a néptanácsok működéséről szóló szabályzatot, melynek eredményeként sikeresen mozgósítja a tömegeket a párt- és kormányhatározatokból eredő feladatok teljesítésére.

Tudor Toader elvtárs, a rajoni néptanács szervezési osztályának vezetője jelentésében utalt arra, hogy a szentmártoni, a szécsányi, a szépfalusi, a majláti és számos más községi néptanács havonként rendszeresen megtartja az ülészakát. Az ülészakák során különböző kérdéseket elemeznek és jól meghatározott intézkedéseket fogadosítanak a munka megújítása érdekében. Ezenkívül hetenként egyszer, a végrehajtó bizottság ülését is rendszeresen megtartják.

Az ülészakák és a végrehajtó bizottság üléseinek alapos megszervezése — mondotta Tudor elvtárs — azt eredményezték, hogy az említett községekben a néptanácsok képviselői tevékenyen részt vesznek a felmerült kérdések megvitatásában, javaslatokkal hozzájárulnak a néptanács tevékenységének megújításához.

A továbbiak során rámutatott arra is, hogy a szépfalusi néptanács végrehajtó bizottsága alaposan előkészíti mind az ülészakákat, mind a végrehajtó bizottság üléseit. November elején a végrehajtó bizottság például két igen fontos kérdést elemezett és pedig a helység teljes kollektívizálása érdekében végzett munka kérdéseit és a községfejlesztésben való önkéntes hozzájárulás problémáját. A végrehajtó bizottság ülésén a néptanács képviselői közül számos meghívott is részt vett, akik értékes javaslatokkal segítették a néptanácsot feladatai teljesítésében. Ely módon a községi néptanács a pártalapszervezet irányításával,

valamint Cluculete Ioan rajoni néptanács aktivista állandó segítségével eredményes munkát végzett a helység kollektívizálásán. Egyébként ezt igazolja az is, hogy Szépfalu ma már teljes egészében kollektívizált helység. Ami pedig az önkéntes hozzájárulás kérdését illeti, ez irányban is szép eredményeket ért el a néptanács. A képviselők meggyőző és mozgósító munkája eredményeként több mint 95 százalékban fizették be az önkéntes hozzájárulást a község lakosai.

Horga Vasile, Lakatos Péter, Rabotka István és mások felszólalásukban rámutattak arra, hogy a néptanácsok tevékenységének eredményessége a jó szervezési munkától függ. Utaltak arra, hogy Majlát, Szécsány, Monostor, Vinga és számos más községi néptanácsa szintén jó eredményeket ért el a mezőgazdasági szocialista átalakítás terén.

Az említett községi néptanácsok — mondotta Horga Vasile — azonkívül, hogy tiszteletben tartják a néptanácsok működési szabályzatát, szoros kapcsolatot tartanak a választókkal. A néptanácsok képviselői tájékoztatják a választókat a végrehajtó bizottság határozatairól, ugyanakkor a végrehajtó bizottság tudomására hozzák a lakosok kéréseit és intézkednek azok megoldása érdekében. Ebben rejlik a községi néptanácsok túlnyomó többségének sikeres tevékenysége.

Az ülészakán kitűnt az is, hogy egyes községi néptanácsok, mint például az angyaluti, a sági, a vlad-

mirescul, a zádoraki és a sofronyai nem tartják teljes mértékben tiszteletben a néptanácsok működési szabályzatát. A vladimiresculi néptanács például három hónapon keresztül egy ízben sem tartott ülészakát. Hasonló mulasztás tapasztalható a horeai, a muszkai és feregyházi néptanács tevékenységében is. A rajoni néptanács ülészakán több képviselő megpróbálta az említett községi néptanácsokat ezért a hibáért. Nem véletlen tehát, hogy az említett néptanácsok tevékenységében hibák léteznek. Az ülészakák megszervezésének elmulasztása következtében a néptanácsok képviselői sem végeznek eredményes felvilágosító, mozgósító munkát választókerületük lakosai között. Kétkelt ez abból is, hogy ezekben a községekben igen gyengén haladnak a kollektívizálással. Ezeknek a néptanácsoknak is meg kell értenük, hogy csak akkor végezhetnek eredményes munkát, ha erőltethetnek sikeresen a párt- és a kormányhatározatokból reájuk háruló feladatok teljesítéséért, ha teljes mértékben tiszteletben tartják a néptanácsok működési szabályzatát, ha rendszeresen megtartják az ülészakákat és jól meghatározott feladatokat jelölnek ki a képviselők számára. Egyébként a rajoni néptanács negyedik rendes ülészakán hozott határozatok arra kötelezik a községi néptanácsokat, hogy harcoljanak a néptanácsok működési szabályzatának tiszteletbentartásáért, a párt- és kormány határozatainak gyakorlati megvalósításáért.

Hegedűs István

Harcban a hibák ellen

Fazekas György mérnök a G. Dimitrov gyárban. Csak két éve helyezték ide, de szorgalmazta, becsültetésével és lelkiismeretes munkájával máris közreteretelt vívott ki magának. Munkájához a vagon-szerelő részlegén számos megvalósítás, siker fűződik, azonkívül a „Tóth Árpád” irodalmi kör tevékeny tagja.

Amikor az elért eredmények szóba kerülnek, tulzott szerénységgel hallgat saját érdemeiről, de nyomban megvalósít, amint a termelés kérdéseiről, a gyár fejlődéséről beszélgünk.

— A részleg és az első-hónapjában nem teljesítette előirányzatát. A pártbizottság, valamint a gyár vezetősége sokat foglalkozott ezzel a kérdéssel. Egy pártgyűlésen aztán felvetődött a kérdés „mit tesztek ti

kommunisták a helyzet felszámolásáért”, „Ki küszöböl a hibákat” — határozta ki akkor magukat a párttagok és egymásután hangzottak el a javaslatok a munka megújítása érdekében.

A kommunista szavai pedig rövidesen tettekké váltak.

Elsősorban is a munka átszervezésével kezdtek. A vagon-szerelő részlegre osztottuk, a szabásati, előkészítő és hegesztő részlegre. Ezek mindegyike önálló termelési egység. Ezt az intézkedést szükségessé tette az, hogy a nagy-számú dolgozó foglalkoztatott vagon-szerelő munkáját nehéz volt átforgatni, ellenőrizni, másrészt pedig a szabászat elsősorban is saját részlegük kiszolgálását tartották szem előtt és nem a központosított szabásati elv alapján végezték feladatukat. Az átszervezés következtében ezek a hiányosságok megszűntek és a termelési osztály közvetlen irányítása mellett a termelés menete ütemesebbé vált.

Beszélnék még ezzel kapcsolatban azokról az intézkedésekről, amelyek a gyár vezetősége életbe léptetett a hiányosságok felszámolása érdekében. Például az átszervezés

után rájöttünk arra, hogy nem áll rendelkezésünkre megfelelő létszámú technikai személyzet, kevés a minőségi ellenőr. Tehát növelni kellett a létszámot, meg kellett erősíteni az ellenőrzést. Az intézkedések nyomán érezhetően meggyorsult a munka üteme, javult az anyagellátás, ugyanakkor megjavult a munka minősége is.

De ne csak a megvalósításokról beszéljünk, mondjunk néhány szót a még felszámolásra váró hibákról is. Amint említettük, az átszervezési intézkedések meggyorsították a termelési menetet, javították a munka minőségét. De hibák vannak még a különböző részlegek együttműködésében, sokszor bizony a kovácsműhely, vagy a géposztály akadályozza az előkészítő részleg dolgozóit feladataik elvégzésében.

Az eddigi eredmények azonban biztositókat nyújtanak arra, hogy ezeket az akadályokat is elhárítsuk az utóból és a jövőben zökkenésmentesen végezzük el munkánkat, teljesítsük előirányzott tervfeladatainkat.

Sok sikert kívánunk ehhez Fazekas György mérnöknek és munkatársainak.

T. H.

A Szovjetunió a következő hét évben

A következő hét év során a komplex automatizálás képezi majd a technikai haladás legfőbb irányvonalát a Szovjetunió iparának minden ágában, kezdve a kohászatig és végig az élelmiszeriparig.

1965-ig megvalósítják az áttérést bizonyos gépcsoportok és berendezések automatizálásáról, a teljesen önműködően működő osztályokra és vállalatokra.

A termelési folyamatok automatizálása a komplex gépésítés nem új irányzata a szovjet iparnak. Ezen a téren már eddig is jelentős eredményeket ért el az energetika terén, a nem fémek elemek kohászatában, valamint a gépgyártásban. Távirányítási és vezérlési rendszereket vezettek be a vegyiparban, a kohászati és szénfeldolgozásban, a könnyű- és élelmiszeriparban, valamint más iparágakban.

1966-ig újabb 1300 automata gépsort kell üzembe helyezni. Ezek a fémeknek forgácsolás, vagy sajtolás révén való megmunkálását szolgálják. Ezenkívül tervbe vették szerszámgépekkel alkotott, előre megállapított, programozott önműködően vezérelt gépsorok felállítását. Egy ilyen rendszer lehetővé teszi azt, hogy könnyen át lehessen térni egyik tárgyú termék gyártásáról a másikra.

A teljes és sokoldalú automatizálásra jelenleg leginkább a vegyipar és a petroliumipar alkalmas, melyek állandó folyamatokon alapulnak. A Szovjetunió Tudományos Akadémiáján kidolgoztak egy telemechanikus rendszert, mely lehetővé teszi, hogy a petroliumforrásokot egy közös központból jó néhány száz kilométer távolságról irányítsák. A Tudományos Akadémia különböző intézetében kidolgoztak alatt áll a vegyipari termelési folyamatok egyik legbonyolultabbjának, a polimér vegyületek előállításának önműködő irányítására szolgáló rendszer kidolgozása.

A gépgyártóipar egyik automatizálási központját Moszkvában szervezik meg. Ez 5, vagy 6 gyárból áll

ma, melyekben 1963-ig évenként mintegy 60 automata gépsort lehet majd előállítani. Bjeloruszsiában és a Szovjetunió más vidékein is készülnek automata gépsort előállító gyárak. A Szovjetunióban évenként összesen mintegy 250—270 automata gépsort fognak a közeljövőben előállítani.

Elhatározták, hogy az ipar minden ágában felállítsanak kísérleti modellüzemeket.

E gyárak az automatizálás hatalmas laboratóriumává válnak, orális tervezőirodákát szerveznek mellettük, melyek valóságos tudományos kutatóintézetekként működnek majd. A kísérleti modell-vállalatok megosztályain a komplex automatizálást nemcsak a főmunkálathoz, de a segédmunkálathoz is kiterjesztik. Az itt nyert tapasztalatokat más gyárakban is alkalmazzák majd.

A kísérleti modellvállalatok főosztályain a komplex automatizálást nemcsak a főmunkálathoz, de a segédmunkálathoz is kiterjesztik. Az itt nyert tapasztalatokat más gyárakban is alkalmazzák majd.

A kísérleti modellvállalatokban első ízben használnak majd fel olyan szimulációkat, melyek nemcsak ellenőrzik a folyamatokat, de nyilván is tartják azokat. Ezek segítségével megvalósítják a termelési tervszerszámot, valamint a különböző osztályok és részlegek irányítását.

Tíz éves a petrozsényi bányaiipari intézet

A petrozsényi G. Gheorghiu-Dej bányaiipari intézet a napokban ünnepelel fennállásának tízedik évfordulóját. Ebből az alkalomból a helyi Alkalmi Színház nagytérben gyűlést tartottak, melyen részt vettek az Oktatás- és Művelődésiügyi Minisztérium, valamint a helyi párt és állam szervek képviselői, az intézet tanárai és diákjai.

IMSz brigádokat alakítottak

A Dózsa György butorgyár mellett működő asztalosipari szakiskola növendékei lekötötték közöttük a hazai IMSz-brigádok létesítését. Néhány nappal ezelőtt az iskola növendékei, az IMSz-tagok és a szervezők közülük gyűlést rendeztek, amelynek célja hazai IMSz-brigádok megszervezése volt. A brigád szervezési szabályait Minou Dumitru tanuló olvasta fel. Ezután az iskola növendékei, élen az IMSz-tagokkal, sorban jelentkezték.

Az elsőlévők teljes létszámban alakítottak brigádokat Bilboa Constantin vezetésével. A másodlévők brigádjaikat Nemes László vezeti, a harmadlévők és a mesterjelöltek brigádjaikat vezetését Joja Simionra bízták. A három hazafiai brigád tagjai ígéretet tettek, hogy igyekeznek helytállni az Ifjúsági Szövetség által rájuk bízott feladatok teljesítésében.

Florian Pavel, levelező

A közeledő ünnep tiszteletére

A Teba-gyár szövődjében dolgozó két békébrigád a közeledő ünnepre készül. Kiváló eredményekkel akarták köszönteni a népköztársaság kiállításának 11. évfordulóját. Eppen ezért idejekorán kötelezettséget vállaltak a tervfeladatok megvalósítására, sőt teljesítésére. A színes szövőde 2. brigádja vállalta, hogy az ünnep tiszteletére 3 százalékkal teljesíti december havi tervfeladatát. Szorgalmas munkájuk révén tervüket eddig a vállalásnál jóval magasabb százalékban sikerült teljesíteniük. December első 19 napjában 10 százalékkal haladták túl a tervet.

Ezt az eredményt főként Ilie Florica, Kiss Mária és Hegedűs Elza kiváló egyéni teljesítményével érték el. Ilie Florica két gépen 125, Kiss Mária ugyancsak két gépen 120, Hegedűs Elza három gépen 106 százalékban teljesítette december 19-ig előirányzott tervét.

A 9. számú brigádban dolgozók a vállalt 2 százalék helyett 19 nap alatt 7 százalékkal haladták túl termelési tervüket. Itt is szép számmal voltak olyan élenjárók, mint Szix Katalin, aki 8 automata szövőgépen 110 százalékban teljesítette a 19 nap termelési tervét.

A két brigád által elért sikerekhez jelentősen hozzájárult az, hogy a gépeket tisztán, jókarban tartják.

Sipos Antal, levelező

Pártvezette dolgozó népünk által kivívott nagyszerű eredmények és szabadságjogok

Már csak néhány nap választ el bennünket népünk nagy ünnepétől, a Román Népköztársaság kiállításának 11. évfordulójától.

110 évvel ezelőtt, a városi és falusi széles dolgozó tömegek, Nicolae Balcescu és a többi forradalmi demokrata vezetésével, hősi harcot vívtak az önkényuralom ellen. Az 1848 június 11-én elfogadott Iszlai kiáltványban először fogalmazták meg egy demokratikus köztársaság megteremtésére irányuló követeléseket. A polgárság azonban elárulta ezeket az eszméket és a nagybírtokossággal szövetségre, az 1848-as forradalom leverése után és a következő évtizedekben kegyetlen terrort folytatott a földért harcoló parasztság és elsősorban a munkásosztály ellen, melynek szervezett mozgalmá a legnagyobb veszélyt jelentette a kizsákmányolók és elnyomók számára. A véres terror azonban nem tudta megállítani Balcescu mellő utódait, a nép legjobb fiait.

A harc tovább folyt, egyre fokozódó erővel, a demokratikus, valóban szabad Románia megteremtéséért. Az 1944 augusztus 23-i fegyveres felkelés, melyet a pártvezette néptömegek, a dicsőséges szovjet hadsereg faszimusz felett aratott döntő győzelmeinek feltételei közzepette győzelemre vitték, megdöntötte a fasiszta-antoneszkizmus diktatúrát. 1944 augusztus 23. a népi forradalom kezdetét jelenti országunkban, melynek eredményeként mélyreható társadalmi, gazdasági és politikai változások mentek végbe országunkban.

1947 végén a pártvezette munkásosztály eltávolította a kormányból a burzsoázia szószólóit és rövid idő múlva — 1947 december 30-án —

végleg felszámolták a királyságot, a hűbéri rendszer utolsó maradványát országunkban és kikiáltották a Román Népköztársaságot.

Az 1947 decemberében elfogadott, a Román Népköztársaság megalapításáról szóló törvény 1. szakasza lezárja: „Románia Népköztársaság”. A törvénysszöveg két szava a polgári-földesuri rendszer elleni harc hosszú korszakának eredményét testesíti meg, azt a győzelmet, melyet a pártvezette néptömegek a proletariátus diktatúrájának országunkban való megteremtéséért folytattak. E két szó megtestesítője a munkásosztály diktatúrájának, melyet a dolgozó parasztsággal való szoros szövetségben gyakorol. E két szó tükrözi mindazokat a társadalmi-gazdasági megvalósításokat, melyek lehetővé tették a forradalom 11. szakaszára, a szocialista forradalom szakaszára való áttérést.

A munkásosztály egységének szentesítése a Román Munkáspárt 1948 februári első kongresszusán elhárította az utolsó akadályt, mely meg országunk szocialista átalakításának útjában állt.

A népgazdasági szocialista szektórnak megteremtése, a legfontosabb termelőeszközök államosítása révén, utat nyitott a népgazdasági tervszerű fejlődés objektív gazdasági törvénye hatásának érvényesülése előtt és megteremtette a tervszerű gazdálkodásra való áttérés feltételeit.

Az 1950 június 8-án megjelent Munkakódex összegyűjtötte és rendszerbe foglalta a kollektív szerződések és munkaszerződések megkötéséről, a fizetésről, a munkaidőről és pihenésről, a munkavédelemről, tár-

sadalombiztosításról stb. szóló szabályokat.

A termelőeszközök, az ország gazdaságának urává vált dolgozó nép, a párt bölcs vezetésével, nagyszerű eredményeket ért el drága hazánk felvirágoztatásának útján és sikeresen építi a szocializmust, városban és falun egyaránt.

Azok a számottevő politikai, társadalmi, gazdasági sikerek, melyeket a Román Munkáspárt által vezetett munkásosztályi harc és munkája eredményeként a szocializmus hazánkban való felépítésében elértünk, tükrözik azt aényt is, hogy országunk Alkotmányában lefektetett alapvető jogok szilárd, állandóan erősödő anyagi alappal rendelkeznek.

Ugyanakkor — Alkotmányunk előírásaihoz híven — államunk építése az államvezetés és szervezés szocialista elvein alapul. Ezek az elvek biztositják a Román Munkáspárt vezető szerepét, a dolgozók széles tömegének részvételét az állam építésében — az államhatalom legfőbb szerve, a Nagy Nemzetgyűlés és a néptanácsok révén — a demokratikus centralizmust, a román nép és a nemzet kisebbbbségei közötti jogegyenlőséget, a népi törvényességet és a népgazdasági tervszerűsítést. Népköztársaságunk Alkotmányja előírja, hogy minden dolgozó, a Román Népköztársaság minden állampolgárának, aki betöltötte 18. életévét, nemre, fajra, nemzetiségre stb. való tekintet nélkül joga és kötelessége részt venni a képviselőválasztásokon. A megválasztott képviselőket viszont kötelezik arra, hogy beszámoljanak tevékenységükről választók előtt, akik, — ha arra okot látnak — bár-

mikor visszavonhatják képviselőjük mandátumát.

A népi tömegek ilyen módon ellenőrzést gyakorolnak a megválasztott szervek felett és képviselőiknek keresztül cselekvő módon vesznek részt az állam vezetésében és igazgatásában.

Országunk Alkotmánya lefekteti az államalpolgárok alapvető jogait. Ezek a jogok nemcsak névlegesen szerepelnek az Alkotmányban, hanem egész társadalmi rendszerünk biztosítja a jogok gyakorlását is. Népköztársaságunk Alkotmányával, minden szocialista ország Alkotmányával ellentétben, a burzsoáz alkotmányok — beleértve a polgári-földesuri Románia alkotmányát is — csupán névlegesen biztosítanak ugynevezett szabadságjogot állampolgárainknak, de nem gondoskodnak arról, hogy a jogok gyakorlásának lehetőségét biztosítsák; lényegében tehát a kapitalista kizsákmányolás szentesítését jelentik.

A kapitalista országok alkotmányával ellentétben, népköztársaságunk társadalmi és állami rendszeré, — mely a munkásosztály kezében lévő államhatalom, a termelőeszközök szocialista tulajdonán alapul — biztositja a dolgozók igazi szabadságjogait. Ezek a jogok: a munkához, a pihenéshez, a tanulásához való jog; a teljes jogegyenlőség nemzetiségre, vagy fajra való tekintet nélkül; a nők és a férfiak egyenjogúsága; a lelkiismereti és szolásszabadság, a saját és gyűlekezési szabadság. Mindezeket az Alkotmány biztositja és a népi demokratikus állam megteremti és jogok gyakorlásának anyagi feltételeit.

Alkotmányunk másik lényegbevágó alapelve minden nemzeti kisebbség egyenjogúsága a román néppel. Pártunknak nemzetiségi politikájában a marxista-leninista tanítás vezérli. Ez abban jut kifejezésre, hogy

(Folyt. a 4-ik oldalon)

ARCKÉP

a nyugdíjas postásról

Fehérre meszelt ház kicsiny udvarán két öreg akáca.

A ház egyik szobájában tiszta terítővel letakart asztal mellett ülnek Pucea Ioan nyugdíjas levélpóstás. Barna hajában sűrűn esülőnek az ezüstső szálak. Becsületlen munkában eltöltött hosszú évek után nyugdíjazták. Életének utolsó szakaszát phénissel tölti el. Népi demokratikus államunk számára is biztositja a gondatlan öregséget. Szeme felcsillan, amikor a 36 év szolgálatára idejére visszatérnek. Becsülettel, lelkiismeretesen teljesítette hivatását. Munkáját a postánál 1922-ben kezdte el. Nehéz évek következtek. Sokszor, szinte az élettől is elment a kedve, de bizott abban, hogy számára is eljön majd a napfényes jövő. Nem is csalakodott.

...Pucea Ioan emlékeztet 36 év történelmi és eseményei elevenednek fel. Aztán tovaszállnak, mint magában az elhunyt felhők. Három és fél évtizeden keresztül kérésztették leveleket Aradon több városnegyedben. Szolgálatának utolsó évet a Dragasani ud-

rosnegyedben töltötte. Itt is nagyon megszerették. Mindenki ismerte az öreg, szorgalmas levélpóstást. A gyermekek örömmel vették körüli, amikor megláták, mert mindig mondott nekik valami érdekességet, valami szépet, amiből tanulhattak.

...Nem ismert fáradtságot, amikor a szolgálatról volt szó. Igyekezett és mindenkor pontosan, lelkiismeretesen teljesítette kötelességét.

...Becsületlen munkája követendő példa a fiatal levélpóstások számára. Teljesítsék ugy feladatukat, mint ahogy Pucea Ioan teljesítette. Nemcsak hivatásának tett eleget, hanem a pártmunkából is önműködően kivette részét. Tizenhárom év óta párttag.

Öregsége most nyugodt és boldog. Sétál a parkokban, élvezi a természet szépségeit, örökgi eljövő szöveget his unokáival, akiknek nagyjogi kék szeme úgy csillag, mint a kék tó, amelyből az élet víze árad.

Lengyel László

